

Î N C H E I E R E

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Căpățîină Vasile,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Căpățîină
Vasile împotriva Primarului s. Zahoreni r. Orhei și Consiliul sătesc Zahoreni cu
privire la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren,
obligarea înregistrării dreptului de proprietate și anularea deciziei,

împotriva deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de către Primarul satului Zahoreni r-nul Orhei, casată
hotărârea din 22 mai 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul central) și emisă o nouă
hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28 septembrie 2017, Căpățîină Vasile a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Primarului s. Zahoreni r. Orhei cu privire la obligarea eliberării
titlului de autentificate a dreptului deținătorului de teren și înregistrarea dreptului
de proprietate.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că în baza deciziei primăriei s.
Zahoreni, r. Rezina nr. 14 din 06 ianuarie 1993, i s-a pus la dispoziție un teren cu
suprafața de 0,53 ha, situat în s. Zahoreni, r. Orhei, iar la 26 februarie 2009 i-a fost
eliberat titlul provizoriu. În aceeași zi s-a adresat la OCT Orhei și achitând taxa de
stat în mărime de 875 lei i-a fost eliberat planul geometric al terenului.

Prin hotărârea din 15 august 2012 a Judecătoriei Orhei a fost respinsă cererea
de chemare în judecată înaintată de primarul satului Zahoreni privind anularea
titlului provizoriu în privința terenului de 0,53 ha, eliberat lui Căpățîină Vasile, de
către Primăria s. Zahoreni, ca fiind neîntemeiată. Hotărârea a rămas irevocabilă în
urma încheierii din 04 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

Din toamna anului 2013 și până în prezent a solicitat autorităților locale
eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren. Astfel, în
instanța de judecată reclamantul a solicitat obligarea primarului s. Zahoreni să
elibereze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren, cu suprafața de
0.5566 nr. cadastral XXXX, situat în s. Zahoreni, r. Orhei, cu obligarea înregistrării

în Registrul bunurilor imobile a bunului imobil cu suprafața de 0.5566 ha, nr. cadastral XXXX, situat în s. Zahoreni, r. Orhei, cu drept de proprietate privată după Căpățînă Vasile.

La 11 decembrie 2017, în ședința de judecată Căpățînă Vasile, a depus o cerere de majorare a cuantumului pretențiilor prin care invocat suplimentar pretenții și față de Consiliul sătesc Zahoreni solicitând anularea deciziei Consiliului sătesc Zahoreni nr. 3.4 din 23 septembrie 2013 și anularea planului geometric cadastral întocmit conform deciziei nr. 3.4 din 23 septembrie 2013.

Prin hotărârea din 22 mai 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul central), a fost admisă parțial acțiunea depusă de Căpățînă Vasile împotriva Primarului s. Zahoreni r. Orhei și Consiliul sătesc Zahoreni.

S-a obligat primarul s. Zahoreni r. Orhei să elibereze, cu drept de proprietate privată lui Căpățînă Vasile titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren, în privința terenului cu suprafața de 0,5566 ha, situat în s. Zahoreni r. Orhei, conform planului geometric, nr. cadastral XXXX.

Capătul de cerere cu privire la obligarea înregistrării în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a lui Căpățînă Vasile asupra bunului imobil s-a respins.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, faptul atribuirii în proprietate reclamantului Căpățînă Vasile a lotului de teren cu suprafața de 0,5566 ha, în s. Zahoreni, r. Orhei, a fost deja constata prin hotărâre judecătorească irevocabilă. Astfel legalitatea acestui fapt și respectiv a titlului provizoriu, nu mai poate fi pusă în discuție și contestată în cadrul procesului dat.

Instanța de judecată a stabilit că refuzul Primăriei satului Zahoreni, în persoana primarului, în eliberarea lui Căpățînă Vasile a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru lotul de pământ cu suprafața de 0,5566 ha, în satul Zahoreni, raionul Orhei, este neîntemeiat și încalcă dreptul de proprietate a reclamantului.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Primarul satului Zahoreni r. Orhei, casată hotărârea din 22 mai 2018 a Judecătoriei Orhei (sediul central) și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

În consolidarea soluției de respingere a acțiunii, colegiul de apel a reținut că, instanța de fond eronat a constatat temeinicia acțiunii înaintate de Căpățînă Vasile, or instanțele de judecată nu pot substitui atribuțiile autorităților administrației publice locale în astfel de litigii privind eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, reclamantul, deținând titlul provizoriu, în baza Deciziei nr. 14 din 06 ianuarie 1993, prin care i-a fost atribuit în proprietate privată, un teren cu suprafața de 0,53 ha, în s. Zahoreni, r. Rezina, nu a întreprins nici o acțiune de înregistrare a dreptului său de proprietate, conform prevederilor legale.

La 04 februarie 2019, Căpățînă Vasile a declarat recurs împotriva deciziei din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

La 14 martie 2019 (prin oficiul poștal), Primarul s. Zahoreni, r. Orhei a depus o referință la recursul declarat de către Căpățînă Vasile, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Căpățînă Vasile, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Căpățînă Vasile, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de

recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Căpățîină Vasile.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Căpățîină Vasile.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova